

Gửi người có cùng sinh nhật

Một lần sinh nhật nữa lại đến với anh trong đời.

Mãi cho đến bây giờ, anh cũng chưa từng biết đến cách bày biện một lần sinh nhật cho chính mình như thế nào. Trước lúc còn nhỏ, anh cũng nghĩ rằng ý tưởng đó chắc là những điếu xa xỉ và phù phiếm.

Không xa xỉ và phù phiếm sao được khi tuổi thanh xuân của anh là chiến tranh; nghèo đói; là ruộng đã khô, nhà đã cháy; người đã chết và những ngôi trường đã đổ nát, tan hoang vì bom đạn.

Trong ký ức của mình, những bài văn về sinh nhật được vẽ lên, viết ra cho lứa tuổi học trò thuở của mấy mươi năm trước, chắc là những ý niệm đầu tiên về một ngày đặc biệt của một người trong đời mình.

Bây giờ, những khoảnh khắc vui của thời thơ ấu và những vết tích thặng dư của cái thời trẻ non nớt bé ngày nào cũng đã phai nhạt. Những, cũng có biết bao lần sinh nhật đã đi qua mà anh lại cũng không còn bận tâm nữa. Vì ngày cứ vụt trôi với vã, vì bao nhiêu tất bật của đời thực.

Bây giờ, anh đang sống trong vùng ngoại ô thành phố - vùng đất đang từng ngày đi mãi những vết chân còn mang nhàu nhò của tàn tích cũ. Những người anh, nó cũng chẳng nghĩ lên một điều gì có ý nghĩa đặc biệt để có thể bù đắp về những mùa sinh nhật xa xa, mà chỉ gắn lên trong lòng một niềm buồn bã quặn, một cảm giác trống rỗng của sự tìm kiếm được trở về, về y thôi.

Đó là câu chuyện của hơn năm mươi năm trước. Còn bây giờ là tháng năm, thời khắc mà anh vừa đến tuổi năm mươi bốn, tuổi đang ở bên kia vòng rào.

Trong cùng tháng năm, có những vì Sao ló c đã được sinh ra như một sự trùng hợp ngẫu nhiên kỳ lạ. Rồi từ một thành phố rất xa, hai người đó; em cũng đã rong ruổi, theo mình theo dòng đời và bây giờ đã đành được đi vào tuổi bốn mươi chín như một giấc mơ huyền ảo.

Bốn mươi chín tuổi, bốn mươi chín mùa xuân đã đi một cô gái trở thành một thiếu nữ, xinh tươi như hoa hồng, làm nên một người thành danh và một phần trong cuộc sinh tồn này.

Phố cũ của em, phố nhỏ, từ thuở em mới cất tiếng khóc chào đời vì những ánh đèn đường chênh chao với những đêm thao thức. Và bước chân em lên từ con phố đó, ngày ngày vẫn đi qua những con đường quen thuộc, đi qua những mùa mưa của dòng đời những cuộc xuôi.

Tuổi thơ em cũng có những chuỗi ngày vất vả trong những tháng năm đất nước lầm than. Những giờ thì, ở chỗ của em, mới thì cũng đã đi thay nhieu rồi. Chúng ta hãy cùng quên đi quá khứ khốc nghiệt đó, để đi với niềm tin bước trôi. Đời sống không vui, tình yêu sẽ rời xa khi những tim chết nhốt nhòa và niềm tin trên môi héo hắt.

Thập 49 người non người hồng đã nhìn thấy những người một em rằng người hạnh phúc, thấy những người một y và một sáng trong những loài tournesol, đôi một biết cười và anh mong tất cả thấy những người đi từ đất đến phố như một sự đến với em vào sinh nhật đêm nay - đêm của một ngày tháng năm mùa hè với những ngôi sao lấp lánh đang vui vẻ nháy nhót trên bầu trời.

Đó, em có thể chúc sinh nhật riêng cho mình hay mới những người sẽ bày biện một buổi tiệc vui cho em trong ngày đặc biệt này, đêm nay?

Ai cũng được, miễn đi để đó làm cho tất cả mọi người cùng hạnh phúc và một đáng nhẽ, với sự kiên định biết trong đời của một người, để em được nhìn nhieu lời chúc phúc, cho những người chết rằng người già ánh nắng lung linh. Và, để tất cả mọi người được chan hòa cùng em trong một thời điểm vui vẻ àa hạnh phúc.

Rồi tất cả cũng sẽ qua đi, lòng trôi theo dòng đời hai người. Những trong vùng ký ức của mọi

Người tôi sẽ còn mãi ghi dấu những khoảnh khắc hạnh phúc, hãy gửi đi yêu này cho trái tim ai đó chờ đợi nhận rằng những niềm riêng khi mình lớn sinh nhật đến, phải không em?

Thành Tài